

Κωδικός: 2845

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περίοδος Β' • Έτος 30ο
Εκδότης-Δ/ντής σύνταξης: Κώστας Α. Παπαδόπουλος
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. φύλλου 338
Τηλ. 210-6920004
e-mail: evrytos@domnista.gr

Οκτώβριος 2010
Δαβάκη 13
Αθήνα 115 26

Από τις πονεμένες ιστορίες του έπους του '40

Σκηνές από το μέτωπο

Επιμέλεια: Κ.Α. Παπαδόπουλος

Η Δομνίστα, όπως είναι γνωστό, έγραψε τις «δικές της» ένδοξες σελίδες στο «**θαύμα του '40**». Με την έναρξη του πολέμου εκατοντάδες συγχωριανοί μας έτρεξαν στο Μέτωπο για να αντιμετωπίσουν τους εχθρούς, αλλά και τα στοιχεία της φύσης. Πολλοί γύρισαν. Αλλά και πολλοί, συγκριτικά, έδωσαν τη ζωή τους στα πεδία των μαχών και άφησαν τα κόκαλά τους εκεί για τη δική μας λευτεριά. Η ιστορία όλων αυτών περιλαμβάνεται στο βιβλίο των **Κώστα Αντ. Παπαδόπουλου και Αθανασίου Δ. Σταμάτη «Η ΔΟΜΝΙΣΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40**», το οποίο επανεκδόθηκε πρόσφατα από το Σύλλογό μας, αφού η α' έκδοση εξαντλήθηκε. Το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου αυτού έχει γραφεί από τους χωριανούς μας που έζησαν τα γεγονότα της περιόδου εκείνης. Και, όπως γράφει ο Δήμαρχος Δομνίστας κ. **Γιάννης Δ. Σταμάτης** στον πρόλογο της β' έκδοσης του παραπάνω βιβλίου, «*Μέσα από τις πονεμένες ιστορίες και τα βιώματα των πολεμιστών αυτών που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του μετώπου, αναδεικνύεται ένα άλλο Έπος του '40.*

Οι ίδιοι οι δημιουργοί του μας δίνουν απλά και σύντομα τον παλμό της ηρωικής εκείνης εποχής και μας μεταβιβάζουν όλα εκείνα που ένωσαν, που σκέφτηκαν και που έπραξαν κατά το διάστημα εκείνο... Ο πατριωτισμός τους στις δραματικές και ένδοξες ώρες, που ξεκίνησαν στις 28 Οκτωβρίου 1940, προκάλεσε το «θαύμα»...».

Οι γραμμές που ακολουθούν είναι απόσπασμα μαρτυρίας του αείμνηστου **Δημητρίου Πιστιόλη**, χωρίς δικό μας σχόλιασμό:¹

«...Το βράδυ φθάνουμε στον Παρακάλαμο και σταματήσαμε σε κάτι δέντρα, πουρνάρια. Έβρεχε πολύ... Εν τω μεταξύ έφυγαν οι λόχοι, υποχώρησαν οι Ιταλοί και τους πήραμε φαλάγγι. Τα μεταγωγικά του Σώματος έμειναν στον Παρακάλαμο.

Εκεί αντάμωσα το **Γιώργο Φαρμάκη**, το **Θόδωρο Μωρίκη** κι έναν **Σταθόπουλο** από το Μεγάλο

Χωριό. Είχαμε από ένα αντίσκηνο. Τα τέσσερα (4) ατομικά γίνονταν ένα ομαδικό. Τα κουμπώναμε. Πήγα, λοιπόν, με τους συμπατριώτες να μείνω.

Όταν πήγαινα σε διάφορους άλλους λόχους να κάνω αλλαγές ανταλλακτικών, ότι διαταγές δηλαδή έπαιρνα απ' τον ανθυπασπιστή γύριζα και κοιμόμουν με τα παιδιά. Αυτά μου έπαιρναν κουραμάνα, αυτά μου έπαιρναν το φαγητό μου κι όταν γύριζα τα έβρισκα έτοιμα.

Σκοτωμός των παιδιών²

Την ημέρα που χτύπησε το πυροβολικό των Ιταλών μέσα στα μεταγωγικά του Σώματος ήμασταν γύρω – γύρω στον Παρακάλαμο, σε έναν καμπύσκο. Μιλώ για τον σκοτωμό των παιδιών. Μπορεί να έχω και παραλείψεις.

Φεύγω να πάω στη Συκαριά. Εκεί μαχόταν ο 3ος λόχος. Χάλασε μία κάνη και πήγα να την αλλάξω. Την άλλαξα. Η μάχη συνεχίζονταν. Γυρνάω τώρα να πάω στη σκηνή, στα παιδιά να πάρω τα τρόφιμα. Τους βρήκα και τους τρεις (3) στη λιακάδα που ψειρίζονταν, δηλ. σκότωναν ψείρες. Ο **μεν Θόδωρος Μωρίκης** είχε μια φανέλα άσπρη μάλλινη, την οποία είχε ξαπλωμένη στα γόνατά του και σκότωνε ψείρες συνέχεια. Εμένα μου είχαν το φαγητό μέσα στην καραβάνα μου, σε μια γωνία στη σκηνή και ¼ της κουραμάνας...

Δεν πρόλαβα να φάω κι άρχισε το πυροβολικό των Ιταλών να χτυπάει ακατάπαυστα μέσα στα μεταγωγικά μας...

Σηκωνόμαστε, λοιπόν, όπως ήμασταν και οι 4, δηλ. ο **Σταθόπουλος**, **Φαρμάκης**, εγώ και ο **Μωρίκης** για να βρούμε μέρος να καλυφθούμε, να φύγουμε.

Μέσα στον κάμπο αυτόν ήταν ένα υψωματάκι απ' τη μια μεριά ήταν το Μαζαράκι κι απ' την άλλη μια εκκλησία... Όπως φύγαμε από το αντίσκηνο που έτρωγα πέσαμε σε ένα δρόμο φαρδύ, καρόδρομο.... Ο πρώτος στη σειρά ήμουν εγώ, κοντά σε μένα ήταν ο **Θόδωρος Μωρίκης**, μετά

Συνέχεια στη 2η σελ.

Χιλιάδες επισκέπτες

Κοσμοσυρροή στη γιορτή τσίπουρου 2010

«Βούλιαξε» κυριολεκτικά η Δομνίστα με το πλήθος των επισκεπτών της στη **Γιορτή Τσίπουρου 2010**, που εφέτος πραγματοποιήθηκε κατά το τριήμερο 22, 23 και 24 Οκτωβρίου.

Φαίνεται πως η Γιορτή Τσίπουρου καθιερώθηκε πλέον ως θεσμός με πανελλήνια εμβέλεια, αφού κατά κύματα έρχονταν στο χωριό ομάδες ανθρώπων εκτός από τους γειτονικούς νομούς και από τη Θεσσαλία, τη Θεσσαλονίκη, ακόμα και την Κρήτη. Οι τυχεροί, φυσικά, είχαν «κλείσει»

δωμάτια για διαμονή από το καλοκαίρι και νωρίτερα ακόμα.

Οι ταβέρνες κατάμεστες, ενώ περίμεναν στη σειρά ομάδες για την εξασφάλιση τραπεζιών. Αρκετοί εξυμνηθήθηκαν από τους επαγγελματίες του Κρικέλλου, αλλά και στο Καρπενήσι. Τα μαγαζιά ξεπούλησαν, κυριολεκτικά, κυρίως τα ντόπια προϊόντα τους (κάστανα, καρύδες, μέλι, φασόλια κ.ά.).

Συνέχεια στη 3η σελ.

«Πού πορευθώ...

και από του προσώπου σου
πού φύγω;»

Αλήθεια, πού θα κρυφτούμε,
πός θα ξεφύγουμε από την
παρουσία και την κρίση του Θεού;
Τούτη η βιωτή, βιαστικά, σαν όνειρο φεύγει!
Το τέλος εγγύς... Τότε, τι;
Τώρα εδώ, οδοιπόροι, για πού τραβάμε;
Μέσα μας και στα πέρατα του κόσμου,
παντού ο Θεός!

Πριν τρεις χιλιάδες χρόνια, ο Δαβίδ
αλλά και σήμερα, η ίδια αλήθεια:
«πού πορευθώ από του πνεύματός σου
και από του προσώπου σου πού φύγω;
Εάν αναβώ εις τον ουρανόν, σύ εκεί εί.
Εάν καταβώ εις τον άδην, πάρει
[εκεί και η παρουσία σου]
εάν αναλάβοιμι τας πτέρυγές μου κατ' όρθρον
και κατασκηνώσω εις τα έσχατα της θαλάσσης,
και γαρ εκεί η χειρ σου οδηγήσει με,
και καθεξει με (θα με κρατεί σφικτά) η δεξιά σου».
Ψαλμός 138, 7-10
Βράχος

Υποψήφιοι για το Δήμο

Στις επικείμενες εκλογές της 7-11-2010 της τοπικής αυτοδιοίκησης στους εκλογικούς συνδυασμούς του Δήμου μας μετέχουν οι κάτωθι χωριανοί μας:

— **Συνδυασμός "Δημοτική Ενωτική Κίνηση" (υποψ. Δήμαρχος Βαγγέλης Καρφής):**

Για το δημοτικό συμβούλιο:

1. Σταθονίκος Ευάγγελος Αθαν.
2. Σταμάτης Ιωάννης Δημ.

Για το τοπικό συμβούλιο:

1. Αναγνωστόπουλος Αθανάσιος Γεωργ.
2. Μπούρα Σπυριδούλα Γεωργίου
3. Παπαθανάσης Ιωάννης Νικολάου
4. Τσίρκας Παναγιώτης Γεωργίου

— **Συνδυασμός "Δύναμη Ανανέωσης"**

(υποψ. Δήμαρχος Κώστας Μπακογιάννης)

Για το δημοτικό συμβούλιο:

1. Σταμάτης Δημήτριος Αθαν.

Για το τοπικό συμβούλιο:

1. Ζωγράφου-Σαμαρά Χριστίνα Σπυρ.
 2. Καραδήμας Νικόλαος Αθανασίου
 3. Μακρυγιάννης Αθανάσιος Παναγιώτου
 4. Παπαδόπουλος Ιωάννης Κων/νου
- Καλή επιτυχία σε όλους.

Από τις πονεμένες ιστορίες του έπους του '40

Σκηνές από το μέτωπο

Επιμέλεια: Κ.Α. Παπαδόπουλος

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

ήταν οι άλλοι δύο. Σε μια στιγμή και ενώ έβαζε συνέχεια τον πυροβολικό τους και έπεφταν οβίδες, μία εδώ, μία εκεί ασταμάτητα, μου λέει ένας – δεν θυμάμαι ποιος – ο Φαρμάκης ήταν ή ο Σταθόπουλος, ο Μωρίκης πάντως όχι – λέει:

- «Μήτσο, εσύ που είσαι μπροστά, φύγε πρώτος και να δώσουμε τόπο συνάντησης, να πας στο υψωματάκι, να βρούμε μέρος απυρόβλητο, να μη μας χτυπήσουν οι οβίδες. Φεύγοντας ένας – ένας θα σμιξουμε εκεί»....

Φεύγοντας από εκεί, εγώ δεν πρόλαβα να πάω δέκα (10) μέτρα μπροστά κι ακούγαμε κρότους όταν έβαζε το πυροβολικό των Ιταλών, από ένα ύψωμα που λεγόταν Κασιδιάρης. Με το μπουμ – μπουμ περιμέναμε και οβίδα. Αυτές σφύριζαν από μακριά. Εκείνη τη στιγμή σφύριγμα εγώ δεν άκουσα. Το μόνο που άκουσα ήταν ένας τεράστιος κρότος δίπλα μου, μάλλον πίσω μου. Αυτό ήταν:

Έπεσε πάνω στα παιδιά. Έπαιξε η ζωή μου δευτερόλεπτα δηλαδή. Εκεί δε που στάθηκα μεσολαβούσε ένα χαντάκι που πήγαινε μέσα στο χωράφι. Εγώ λοιπόν πήγα κοντά στη γωνία. Η οβίδα πέφτοντας πάνω στα παιδιά, τα σκότωσε και τα τρία. Εμένα με χτυπήσανε κομμάτια χώματα, μπλάνες γιατί ήταν το έδαφος χωματερό. Τα έχασα. Από το μεγάλο τράνταγμα άρχισα κι έκανα εμετό. Ακόμα όμως δεν συνειδητοποίησα πού έπεσε ακριβώς, μπροστά, πίσω μου δεν ήξερα. Κάθισα για κανένα δεκάλεπτο έτσι σαστισμένος.

Δυστυχώς ήταν η τελευταία οβίδα τους που θέρισε τους δικούς μου, διότι σημάδεψε καλά το δικό μας πυροβολικό και ειδικά ένας αξιωματικός μας, ταγματάρχης που λεγότανε **Κωστάκης** και το βούλωσε για πάντα το κανόνι τους...

Κάποια ώρα που συνήλθα σηκώθηκα όρθιος και κοίταξα αμέσως για τα παιδιά. Με το γύρισμα αντίκρισα έναν τεράστιο λάκκο που έκανε η οβίδα και ήταν μαζεμένα χώματα μπλάνες, 50 κιλών, μεγάλα κομμάτια.

Στο χαντακάκι βλέπω ένα άτομο, μισός στο ένα χωράφι, μισός στο άλλο. Δεν το γνώρισα αμέσως. Φεύγω και

πηγαίνω εκεί. Ήταν ο Θόδωρος ο Μωρίκης. Γνώρισα τη φανέλα του. Έβγαζε αίμα ακόμη. Αιμορραγούσε από τη μύτη και τα αυτιά. Από το στόμα όχι, διότι έσκασε στον αέρα. Δεν τραυματίστηκε. Τον πιάνω, λοιπόν, ήταν ζεστός ακόμη. Αλλά, δυστυχώς, «τετέλεσται» πια. Τρομαγμένος, λοιπόν, εγώ γυρνάω πίσω να δω τι έγιναν οι υπόλοιποι, οι άλλοι δύο.

Κατατρομαγμένος εγώ εκείνη τη στιγμή, γιατί ήμουνα βέβαια πισιακάς, 21 χρονών παιδί, άμαθος σε αυτά και όχι ψημένος άντρας, τα έχασα. Για πρώτη φορά τα έβλεπα αυτά.

Το βράδυ σηκώνομαι να πάω επάνω γιατί φώναξαν διαταγή να πάμε στα αντισκηνά να μάσουμε τα πράγματα για να φύγουμε από εκεί, να μετακινηθούμε. Πάω λοιπόν στη σκηνή. Πώς να μπω μέσα τώρα στη σκηνή, που κοιμόμασταν κάθε βράδυ με τα παιδιά; Ε; Τι να βλέπω; Να βλέπω το γυλιό του Θόδωρου Μωρίκη, να βλέπω όπως άφησε την καραβάνα του ο άλλος εκεί, να βλέπω τη χλαίνη του αλλουνού από εκεί, δηλ. αντικείμενα που τα έβλεπα κάθε μέρα, τα προσωπικά τους αντικείμενα, που τα ζούσαμε όλοι μαζί;

Αφού έκλαψα κάμποση ώρα σύμμασα (μάζεψα) τα πράγματά τους. Είχαν και γράμματα εκεί που λάβαιναν, τα τύλιξα μέσα σε χαρτί, τα έβαλα μέσα στους γυλιούς, τους οποίους πήρανε την άλλη μέρα και δεν ξέρω τι τους κάνανε.

Το βράδυ, όταν νύχτωσε, έπιασε πάλι θεομηνία. Είχαμε βλέπετε κόντρα και τον καιρό. Το πρωί έπρεπε να φύγουμε, είχαμε τέτοια διαταγή. Σηκώθηκα λοιπόν να πάμε στο Σύνταγμα, στον ανθυποασπιστή μου τον οπλοουργό και του είπα ότι τα παιδιά αυτά είναι χωριανοί μου και πρέπει να τους θάψουμε απόψε οπωσδήποτε γιατί αύριο θα φύγουμε από εκεί. Πήρε τηλεφώνω αυτός και επικοινωνήσε και μας έδωσαν την άδεια. Πήγα με έναν λοχαγό παπά που ακολουθούσε το Σύνταγμα, κατά τις 10 τη νύχτα με φακούς και τους θάψαμε μαζί με άλλους 3-4 στρατιώτες μέσα στο λάκκο που άνοιξε η ίδια η οβίδα.

Θυμάμαι καλά πώς τους έβαλα εγώ ο ίδιος μέσα στο λάκκο κατά σειράν. Τα πόδια τους κοιτούσαν προς τον ήλιο, γιατί αυτό ήταν το σωστό.

Προς το δρόμο, λοιπόν, έβαλα το Σταθόπουλο, στη μέση το μακάριο το Θόδωρο το Μωρίκη και στο άλλο άκρο το Γιώργο το Φαρμάκη. ...

Έβρεχε πολύ. Αφού τους θάψαμε φύγαμε...»

1. Κ.Α. Παπαδόπουλος – Α.Δ. Σταμάτης, «Η Δομνίστα και το Έπος του '40», Έκδοση Φιλοπρόοδου Συλλόγου και Κοινοτικής Βιβλιοθήκης Δομνίστας Ευρυτανίας, Β' Έκδοση, Αθήνα 2006, σελ. 168 κ.ε.

2. Όπως είναι γνωστό, από τη Δομνίστα έμειναν για πάντα αιώνιοι φρουροί των συνόρων μας κατά τον πόλεμο του 1940 δέκα (10) παλικάρια, ήτοι οι: **Γρίβας Ηλίας του Κων/νου, Δημητρογιάννης Αθανάσιος του Σπύρου, Καραδήμας Ζαχαρίας του Ζαχαρία, Κοντολής Νικόλαος του Πέτρου, Μωρίκης Θεόδωρος του Κων/νου, Παπαδόπουλος Ιωάννης του Κων/νου, Πιστιόλης Σπυριδών του Αναστασίου, Σιακαθέλλας Ιωάννης του Ευαγγέλου, Σιακαθέλλας Ταξιάρχης του Κων/νου και Φαρμάκης Γεώργιος του Κων/νου.** Ας είναι αιώνια η μνήμη τους!

Νεκρολογία

Βασιλική Δημ. Σταμάτη (1922-2010)

Πλήρης ημερών και μέσα από την αγάπη των παιδιών της και των οικογενειών τους έφυγε, «πέταξε» για τους ουρανούς η αγαπητή σε όλους μας **Βασιλική (Κούλα) Δημητρίου Σταμάτη** στις 27 Οκτωβρίου 2010. Το θλιβερό άγγελμα του θανάτου της, τα μεσάνυχτα της 27-10-2010, έφερε στο χωριό μας πολλούς συγγενείς, φίλους και γνωστούς από την Αθήνα, τη Λαμία, το Αγρίνιο, το Αιτωλικό, το Καρπενήσι για να τη συνοδεύσουν στην τελευταία της κατοικία, στο κοιμητήριο του χωριού μας. Ο φθινοπωρινός καιρός θαυμάσιος. Η ακατάπαυστη βροχή των προηγούμενων ημερών κόπασε. Η φύση με τα κιτρινωμένα φύλλα των δέντρων λες και πενθούσε κι αυτή για την απώλεια μιας αξιοσέβαστης Κυρίας (με κεφαλαίο) του χωριού μας. Μιας Κυρίας ευγενικής, αξιοπρεπούς, φιλόξενης και αγαπητής όχι μόνον στους συγχωριανούς μας αλλά και σε όλους όσους τη γνώρισαν.

Η αείμνηστη θεια – Κούλα γεννήθηκε στη Δομνίστα στις αρχές της τρίτης δεκαετίας του περασμένου αιώνα. Κόρη του αείμνηστου **Κώστα Μπέλεχα** ή **Πανάγου** παντρεύτηκε κατά τη θυελλώδη για τον τόπο μας δεκαετία του 1940 – 1950 τον αείμνηστο, επίσης, **Δημήτριο Αθανασίου Σταμάτη**, με τον οποίο δημιούργησε μια έντιμη και υποδειγματική οικογένεια. Απόκτησε πέντε (5) παιδιά, το Θανάση, τον Κώστα, τον Ανδρέα, το Γιάννη και τον Χρήστο, όλοι τους οικογενειάρχες άριστοι και καταξιωμένοι και με τεράστια προσφορά στην κοινωνία. Ο **Κώστας**, ο **Ανδρέας** και ο **Χρήστος** πήραν το δρόμο της ξενιτιάς, όπου και ευδοκίμησαν. Ο πρώτος, ο **Κώστας**, μετά από πολυετή παραμονή του στον Καναδά επέστρεψε ήδη στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Πετρούπολη. Το περασμένο καλοκαίρι, το 15Αύγουστο ευτύχησε να δει και να καμαρώσει όλα τα παιδιά της, με τις οικογενειές τους, στο σπίτι της, στο χωριό...

Αγωνίστηκε σκληρά στη ζωή της, όπως σχεδόν όλες οι γυναίκες του χωριού μας. Εζησε τις όμορφες και τις άσχημες στιγμές του χωριού, δουλεύοντας στο σπίτι και στο χωράφι. Έτσι κατάφερε να βγάλει στην κοινωνία τα πέντε (5) παιδιά της, για τα οποία καμάρωνε και η ίδια αλλά και όλοι οι άλλοι χωριανοί μας.

Η μνήμη της θα μείνει ανεξίτηλη, γιατί ήταν μια γυναίκα ξεχωριστή, μια γυναίκα που τη διέκριναν η καλοσύνη, ο ήπιος και πρόσχαρος χαρακτήρας της, η αξιοπρέπεια της, η άμεμπτη συμπεριφορά και κοινωνικότητά της, η φιλανθρωπία της. Πάντα με τον καλό λόγο στο στόμα της. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι άτομα μοναχικά στη γειτονιά της, έβρισκαν τη θαλπωρή τους στο σπίτι της. Και δεν είναι τυχαίο ότι η αείμνηστη Ευανθία Συροκώστα, όταν συνέβη η μεγάλη δοκιμασία της (υπέστη σοβαρά και θανατηφόρα εγκαύματα), όπως η ίδια έλεγε στο κρεβάτι του πόνου της μέχρι τις τελευταίες στιγμές της, εκεί, στο σπίτι της θεια – Κούλας έτρεξε, εκεί την οδήγησαν τα πόδια της, κι ας ήταν κλειστό το σπίτι της, λόγω της απουσίας της. Κι αυτό γιατί ήταν το στήριγμά της σε άλλες, προηγούμενες, δύσκολες στιγμές της.

Η θλίψη όλων όσων παραβρέθηκαν για τον «τελευταίο ασπασμό» ήταν αποτυπωμένη στα πρόσωπά τους.

Η μορφή της, όπως και η ψυχή της, ήταν ήπια, ήρεμη, γλυκύτατη και καλοσυνάτη. Έτσι διατηρήθηκε και μέχρι το τέλος της, μέχρι που η ψυχή αποχωρίστηκε από το σώμα της. Κατά τον τελευταίο αποχαιρετισμό μας όλοι αυτό το διακρίναμε. Ενώπιον της σορού της με συγκινησιακή φόρτιση εκφώνησε συντομώτατο επικηδειό ο Κ. Α. Παπαδόπουλος, ο οποίος μεταξύ άλλων είπε: «... Δραπέτευσε από τον πόνο των τελευταίων ολίγων ημερών, έφυγες και πέταξες για τους ουρανούς, πλήρης ημερών, μέσα από την αγάπη των παιδιών σου και των οικογενειών τους, του Θανάση, του Κώστα και του Γιάννη, αλλά και με τη σκέψη των ξενιτεμένων παιδιών σου του Ανδρέα και του Χρήστου... Έφυγες για να συναντήσεις τον αείμνηστο σύζυγό σου μπάριμπα – Μήτσο, με τον οποίο αγωνίστηκες για να μεγαλώσεις τα πέντε (5) παιδιά σου... Έφυγες ικανοποιημένη από την πρόοδο, την επαγγελματική και την κοινωνική καταξίωσή τους. Υπήρξες υποδειγματική μάνα. Το ομολογούσαν όλοι. Πρώτοι και καλύτεροι οι Δάσκαλοί τους που τα είχαν μαθητές τους στο σχολείο. Έλαμπαν από καθαριότητα, διακρίνονταν για την άμεμπτη συμπεριφορά και διαγωγή τους...»

Έφυγες για να συναντήσεις τις παλιές γειτόνισσες της κάτω γειτονιάς: τις αείμνηστες θεια – Κούλα Σώκου, τη θεια – Όλγα, τη θεια – Φροσύνη, τη μάνα μου... Έφυγες για να συναντήσεις τις καινούριες γειτόνισσες, της επάνω γειτονιάς... την Ανδρεογούλα, την Ευανθία, που τόσο πολύ αγαπούσες αλλά και βοηθούσες με κάθε τρόπο. Ποτέ δεν «άλλαξες» κουβέντα μαζί τους. Πάντα ευγενική, πάντα προσηνής, πάντα άκακη, πάντα γεμάτη καλοσύνη...

Γνωρίζουμε ότι δεν θα σε κατακρύψει η γη, αλλά θα σε υποδεχτεί ο ουρανός και όλοι εκείνοι που θα συναντήσεις εκεί και που σε αγάπησαν και τους αγάπησες στο σύντομο διάβα τους απ' την επίγεια ζωή...

Καλό σου ταξίδι και αιωνία σου η μνήμη!...»

Ο ΕΥΡΥΤΟΣ

Ενημερωτικό Δελτίο

Όργανο του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας

Ιδιοκτήτης:

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Υπεύθυνος κατά το νόμο: Η Πρόεδρος του Συλλόγου Βερονίκη Αθ. Σταμάτη

Θεσσαλίας 112 Πετρούπολη 13231 Τηλ.: 210-5028122

Εκδότης - Διευθυντής:

Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος Δαβάκη 13 Αμπελόκηποι 11526 Τηλ. 210-6920004

Επιμέλεια ύλης: Αθανάσιος Δ. Σταμάτης και Κώστας Α. Παπαδόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Μέλη του Συλλόγου 0,30€ Μη Μέλη του Συλλόγου 0,60€

Επιστολές - Συνεργασίες:

Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος Ηλεκτρονική σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιον Τηλ.-Fax: 210-2619003

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Οκτώβριος 2010

Στη μνήμη της μάνας μου

Έφυγε στα 88 της και η ύπαρξή της πια είναι για μένα, για τα παιδιά της, μόνο μνήμη και γλυκιά ανάμνηση μιας γυναίκας, μιας συζύγου, μιας μάνας του τόπου μας. Αγιάσμένα πλάσματα οι γυναίκες.

“Χειμώνας 1953-1954. Ήμουν στην Α’ Δημοτικού στη Δομνίστα. Φτώχεια, κρύο, χιόνια. Άνεργος ο πατέρας. Τρία παιδιά μικρά στο σπίτι προσμένοντας τον επιούσιο, τα μπαλωμένα ρούχα, τη ζεστασιά στην παγωνιά του χειμώνα.

Η μάνα έγκυος στον τέταρτο αδερφό μου στον τρίτο μήνα. Μόνη διέξοδος η κάθοδος του πατέρα ή της μάνας στο Αιτωλικό να δουλέψει στις ελιές και να φέρει τουλάχιστον λίγο λάδι. Η μάνα είπε να μην πάει ο πατέρας. Τους άντρες τους ανέβαζαν στις θεόρατες ελιές να τινάζουν και γίνονταν ένα σωρό ατυχήματα. Επιπλέον οι άντρες δεν αυτοεξυπηρετούνταν εύκολα. Θέλαν και καφέ ή τσίπουρο στο καφενείο κ.λπ. Πολυέξοδοι. Οι γυναίκες πιο οικονομικές. Μετά το μεροδοϋλί μάζευσαν και καμιά ελιά κοκολόι (το μάζεμα ελιών που απόμειναν μέσα στα φύλλα σε τρυγημένα λιοστάσια). Ούτε έξοδα, ούτε καφενεία οι γυναίκες.

Αποφάσισε να πάει η μάνα. Έγκυος τριών μηνών και όμως το αποφάσισε. Μείναμε τα τρία παιδιά πίσω. Μεγαλύτερος εγώ στην Α’ Δημοτικού. Παλαβωμένος με το διάβασμα όταν με ρώτησε τι να μου φέρει από τον κάμπο είπα ένα παραμύθι, αυτά τα μικρά φτηνά βιβλιαράκια της μιας δραχμής που κυκλοφορούσαν τότε. Μέσα στα χιόνια με τα πόδια στο Καρπενήσι (6 ώρες δρόμο) και από εκεί στον κάμπο. Εμείς με τον πατέρα στο χωριό. Ζύμωνε, έπλενε, μαγειρεύε, μας φρόντιζε εκεί στην άκρη του χωριού στην Παπαραχούλα. Κάθε απόγευμα κατά τις 5 ανέβαινε στην πλατεία του χωριού για καμιά ώρα και για ένα τσίπουρο και τα νέα. Γυρνώντας μας έφερνε τρεις καραμέλες, μια για τον καθένα. Κατά το τέλος Φλεβάρη οι καραμέλες σταμάτησαν. Γυρνώντας ένα βράδυ μας είπε πως τα λεφτά του τελείωσαν. Θυμάμαι που έβγαλε τις τσέπες του παντελονιού του έξω και μας είπε πως δεν είχε ούτε δεκάρα. Δεν ξανανέβηκε στην πλατεία.

Στα μέσα του Μάρτη η μάνα έφτασε γυρίζοντας στο Καρπενήσι. Χιόνια, άλλο καλό. Και άλλο εκεί: ο Γιώργος ο Γρίβας ο μακαρίτης, ο Θανάσης ο Σύρρος, ο περιπτεράς και άλλοι. Το βράδυ στο ξενοδοχείο του Παν. Μπούρα. Το πρωί για το χωριό. Έξι ώρες δρόμο από Μυρική και Γαϊδουρόραχη για Κρίκελλο και Δομνίστα. Το χιόνι έπεφτε πυκνό Μαρτιάτικο. Η μάνα διαλογιζόταν

αν θα αντέξει το δρόμο. Έγκυος και φορτωμένη ένα τενεκάκι λάδι, ρούχα, ψιλοπραματάκια. Κίνησαν. Έμενε πίσω ενώ οι άλλοι οι πιο γεροί έφευγαν μπροστά. Τι να κάμει; “Μη φοβάσαι Κούλα” είπε ο μακαρίτης ο Γ. Γρίβας “Θα τα καταφέρεις”. “Μη φοβάσαι Κούλα”, είπε ο Θανάσης ο Σύρρος “Κοίταξε εμένα που είμαι ανάπηρος (έσερνε το πόδι του αγκυλωμένο από τραύμα στον εμφύλιο). Οι άλλοι μπορούν να προχωρήσουν. Εγώ και να θέλω δεν μπορώ. Θάμαι μαζί σου”. Έμεινε μαζί της στην επώδυνη πορεία. Ο δρόμος άκοφος. Να μη σημαδέψει μονοπάτι. Να πατάς και από κάτω νάναι κέδρος και να βουλιάζεις βαθιά. Μαρτύριο. Ειδοποίησαν τηλεφωνικά στο χωριό νάρθουν να τους βοηθήσουν. Ο πατέρας μου κίνησε και αυτός. Κάπου μετά τη Γαϊδουρόραχη τους βρήκε: «Βιαστείτε. Θα μας πνίξει το χιόνι». Φορτώθηκε τα πράγματα και δρόμο για Κρίκελλο. Μετά από ώρες πορεία στο χιόνι έφτασαν στο Κρίκελλο παγωμένοι και βρεγμένοι. Σταμάτησαν έξω από ένα καφενείο. «Μήπως έχεις Κούλα ένα πενήνταλεπτο (μισή δραχμή) να μπω να πιώ ένα τσίπουρο;» Έβγαλε και τούδωσε και έμεινε να τον περιμένει έξω. Όταν μου έλεγε την ιστορία τη ρώτησα γιατί δεν μπήκε και αυτή. Μου απάντησε πως τότε ήταν αδιανόητο να μπει γυναίκα στο καφενείο σε χωριό. **Ανεπίτρεπτο να μπει γυναίκα στο καφενείο!** Έμεινε να περιμένει μέσα στο κρύο. Έγκυος και μουσκεμένη μέσα στο χιόνι. Η μοίρα των ηρωίδων γυναικών του τόπου μας, των γυναικών όπου γης. Πήραν το δρόμο για το χωριό. Τη μέρα εκείνη τη θυμάμαι. Έριχνε αυτό το απαλό χιόνι σαν βμβάκι που έκανε τα πάντα παραμυθένια. Μεσημέρι σχολάσαμε από το σχολείο. Πήρα το δρόμο τον κατήφορο τρέχοντας. Θυμάμαι το απαλό χιόνι που έπεφτε, το χιονομένο μονοπάτι και που έλεγα μέσα μου “έρχεται η μάνα, έρχεται η μάνα!”. Έφτασα. Ήταν εκεί στο φτωχόσπιτό μας! Έπεσα στην αγκαλιά της. Η τέλεια ευτυχία! Μούδωσε ένα κουλούρι, μαλακό ψωμί που μούφερε και το παραμύθι λαδωμένο. Το είχε δίπλα στο τενεκάκι με το λάδι και το μικρό βιβλιαράκι διαποτιστήκε όλο. «Δεν πειράζει μάνα, μ’ αρέσει!» Μιλούσε για πρίγκιπες και δράκους το παραμύθι μου. Που νάξερα πως το μεγαλύτερο παραμύθι είναι η ίδια η ζωή. Ακόμα κρατάω από ‘κείνες τις στιγμές τη μυρωδιά του λαδιού πάνω στα φύλλα του παραμυθιού και τη γεύση του μαλακού κουλουριού στο στόμα μου. Ακόμα κρατάω τη λαχτάρα της μάνας, της γυναίκας που μ’ έφερε στη ζωή, της γυναίκας της θυσιαστικής του τόπου μας. 10 Ιουνίου 1954 γεννήθηκε ο τέταρτος αδελφός μου.

Βασανισμένη μάνα καλή ανάπαυση.

Α.Δ. Σταμάτης

ΥΓ. Ζητώ συγγνώμη από τους αναγνώστες του ΕΥΡΥΤΟΥ για το πολύ προσωπικό αυτό κείμενο. Εχω γράψει για πολλούς που έφυγαν με αγάπη και σεβασμό. Γράφω και για τη μάνα μου. Το μόνο που μπορώ να της προσφέρω πια είναι η μνήμη και τα δάκρυά μου. Ο Θεός να την αναπαύσει.

Χιλιάδες επισκέπτες

Κοσμοσυρροή στη γιορτή τσίπουρου 2010

Συνέχεια απ’ την 1η σελ.

Η προετοιμασία ξεκίνησε από το καλοκαίρι ακόμα. Στις αρχές Σεπτεμβρίου παραλήφθηκαν τα σταφύλια (1.000 κιλά από την Κόρινθο με αγορά του κ. Κ. Τσιλικά και άλλα τόσα από τη Λαμία, προσφορά του **Γεωργίου Ι. Αγγελή**) τα οποία «πατήθηκαν» και τοποθετήθηκαν στις κάδες από τους **Γιάννη Κ. Παπαδόπουλο, Κώστα Ι. Παπαδόπουλο, Θανάση Σταμάτη και Νώντα Φαρμάκη**.

Οι εργασίες για το στήσιμο του «καζαναριού», την τοποθέτηση των στεγάστρων, των ψησταριών, των βαρελιών, των τραπεζιών και γενικά όλων των απαραίτητων άρχισαν από την Πέμπτη το πρωί (22 Οκτωβρίου) με ευνοϊκές, σχετικά καιρικές συνθήκες, οι οποίες κατά τις προηγούμενες ημέρες ήταν ακραίες. Στο προσκλητήριο της οργανωτικής επιτροπής έδωσαν το “παρών” οι: **Νώντας Φαρμάκης, Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος, Σωτήρης Σώκος, Γεώργιος Τσιάμης, Στέφανος Φαρμάκης, Γιάννης Κ. Παπαδόπουλος, Γιάννης Αθ. Γρίβας**, συγχωριανός μας από το Ευηνοχώρι, που επιθυμεί την ανωνυμία του κ.ά. Οι τέντες μεταφέρθηκαν από και στη Λαμία, δωρεάν, από τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας κ. **Γιάννη Κ. Παπαδόπουλο**.

Εφέτος στήθηκαν 3 καζάνια, τα δύο υπάρχοντα (το παραδοσιακό της **Αικατερίνης Βαμβατσίκου** και του Συλλόγου) και το καινούριο, που προσφέρθηκε δωρεάν στο Σύλλογό μας από το γιατρό κ. **Γιάννη Μήτσου**, το οποίο είναι υπερσύγχρονο και αρκετά μεγάλο. Μετά το «στήσιμο» άρχισε η διαδικασία της απόσταξης με επικεφαλής τον μοναδικό και αναντικατάστατο **Νώντα Φαρμάκη**. Το βράδυ της Πέμπτης «βγήκαν» οι πρώτες καζανιές για να υπάρχει τσίπουρο την επόμενη, οπότε και άρχισε επίσημα η γιορτή μας. Το τσίπουρο θαμιάσιο (το καλύτερο, όπως οι «ειδικοί», δήλωσαν όλων των προηγούμενων 5 ετών) έρεε άφθονο, καθ’ όλη τη διάρκεια του τριημέρου, σε μικρά «τσιπουροπόττηρα», ενώ παράλληλα λειτουργούσε και η παραγωγή του «τσιπουρομέλου», το οποίο ήταν ιδιαίτερα προτιμητέο λόγω του κρύου... Η **Μαρία** και ο **Σωτήρης Σώκος** διέθεσαν για το σκοπό αυτόν, δωρεάν, ποσότητα εκλεκτού μελιού άνω των τριάντα (30) κιλών, ενώ παράλληλα διέθεταν επίσης και καρυδόμελο δωρεάν, (έφυγαν πάνω από 30 κιλά μέλι και 10 κιλά καρύδια).

Στον πάγκο του σερβιρίσματος ήταν οι μοναδικοί στο είδος **Σπύρος Σιακαθέλλας** και **Κώστας Καραδήμας**, ενώ σημαντικά βοήθησαν και οι **Δημήτρης Σιάχος** (σύζυγος Στέλλας Π. Σιακαβέλλα), **Χρήστος Βαμβάτσικος, Νίκος Μπρεκουλάκης και Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος** (την πρώτη βραδιά). Κατά τη διάρκεια του τριημέρου διατέθηκαν συνολικά στους επισκέπτες μας πάνω από 300 κιλά τσίπουρου.

Στο ψήσιμο του κάστανου γενικός υπεύθυνος ήταν ο **Τάσος Κ. Τσαπραζ-**

λής, ενώ τον βοήθησαν αρκετά και οι **Αθανάσιος Καραδήμας, Τάκης Καραδήμας, Νίκος Λιάκος και Νίκος Παπαδημητρίου**. Ψήθηκαν πάνω από 150 κιλά κάστανα, τα οποία άλλα αγοράστηκαν από το Σύλλογο και άλλα προσφέρθηκαν από τους παραγωγούς (20 κιλά από τον **Χρήστο Δ. Βαμβάτσικο**, 10 κιλά από τον **Ανδρέα Γιάτση**). Σημειώνεται ότι το μεσημέρι του Σαββάτου η ψησταριά μας φιλοξένησε και 20 κιλά σαρδέλας, την οποία έφερε από την Εύβοια, όπου κατοικεί μόνιμα, ο **Γεώργιος Κ. Τσίρκας**, πλουτίζοντας έτσι τον «μπουφέ» μας, ο οποίος περιείχε και άλλα εκλεκτά εδέσματα που πρόσφεραν απλόχερα 30, περίπου, νοικοκυρές του χωριού μας (οι προσφορές αυτές αναφέρονται σε άλλη στήλη). Το λουκάνικο που προσφέρθηκε από τον **Αθανάσιο** και τη **Μαρία Καραδήμα**, καθώς και την **Ευαγγελή Παναγοδήμου** ψήθηκε στη φιλόξενη ψησταριά του **Ανδρέα Γιάτση**.

Η εμφιάλωση του τσίπουρου και η προσωρινή αποθήκευση των εδεσμάτων έγιναν στο ισόγειο του **Θανάση Ηλία Πανάγου**, απέναντι ακριβώς από το χώρο των εκδηλώσεων, το οποίο και διέθεσε με μεγάλη προθυμία. Την εμφιάλωση εφέτος έκαναν οι **Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος** και **Θανάσης Κ. Νταλιάνης**, βοηθούμενοι από την κ. **Σπυριδούλα Νταλιάνη** και τις αδελφές **Παναγιώτα** και **Αγγελική Αθ. Παπαδοπούλου**, καθώς και τον **Σωτήρη Δ. Σώκο**. Αισθητή ήταν η απουσία εφέτος του Θανάση Σταμάτη, λόγω της ασθένειας της μητέρας του. Στο Σύλλογό μας προσφέρθηκε δωρεάν ένα εμφιαλωτήριο από ανώνυμο.

Η διάθεση του τσίπουρου σε αναμνηστικά μπουκάλια και ειδικών αναμνηστικών, επίσης, μπρελόκ έγινε και πάλι εφέτος από την αναντικατάστατη πλέον κ. **Ελένη Δημ. Καραδήμα**. Διέθεσε όλα τα μπουκάλια που υπήρχαν. Το τσίπουρο προς εμφιάλωση δεν «έφτασε» λόγω της πολυκοσμίας.... Δεν πειράζει όμως, του χρόνου θα έχουμε περισσότερη παραγωγή.

Η μουσική έπαιζε συνέχεια. Οι ηλεκτρολογικές εργασίες, οι μικροφωνικές εγκαταστάσεις και τα ηχητικά συστήματα ήταν έργο – όπως πάντα – του **Νίκου Θ. Λιάκου**. Η πλατεία μας ήταν πεντακάθαρη, από τις παραμονές, με τη φροντίδα του Δήμου Δομνίστας.

Η γραμματειακή υποστήριξη της εκδήλωσης (καταγραφή των εδεσμάτων, των μπουκαλιών που δόθηκαν σε επισήμους κ.ά.) ήταν υπό την ευθύνη του τ. Προέδρου του Συλλόγου μας κ. **Αθανασίου Κ. Νταλιάνη**.

Το μεσημέρι του Σαββάτου κατέφθασαν στην πλατεία μας αρκετοί επίσημοι. Ανάμεσά τους ο βουλευτής του Νομού μας κ. **Ηλίας Καρανίκας**, ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ κ. **Σπύρος Παπασπύρος** (από το Στένωμα), ο Δήμαρχος Καρπενησίου και πρόεδρος της ΤΕΔΚ Ευρυτανίας κ. **Βασίλειος Καραμπάς**, ο Αντιδήμαρχος του Δήμου Κτημενίων κ. **Παντελής Χαλκιάς**, οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι κ.κ. **Ταξιάρχης Σκλαπάνης** και **Κώστας Χονδρός**, ο Πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Καρπενησίου κ. **Χούπας**, ο υποψήφιος

Συνέχεια στην 4η σελ.

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Χιλιάδες επισκέπτες**Κοσμοσυρροή στη γιορτή τσίπουρου 2010**

Συνέχεια απ' την 3η σελ.

Δήμαρχος του νέου Δήμου Καρπενησίου κ. **Κώστας Μπακογιάννης** και αρκετοί υποψήφιοι για το Περιφερειακό και το Δημοτικό Συμβούλιο. Το καλωσόρισμα εκ μέρους του Συλλόγου έγινε από τη Γραμματέα του Συλλόγου μας **Ευαγγελία Κ. Παπαδοπούλου**.

Κατά τις βραδινές ώρες προσήλθαν στο χώρο της εκδήλωσης οι Δήμαρχοι Ποταμιάς κ. **Γιάννης Ίβρος**, Φουρνάς κ. **Ηλίας Παπουτόπουλος** και Δομνίστας κ. **Γιάννης Σταμάτης**, ο Αναπληρωτής Δήμαρχος Καρπενησίου και υποψήφιος Δήμαρχος Καρπενησίου κ. **Ευάγγελος Καρφής**, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Δομνίστας κ. **Νίκος Μπούρας**, ο Οικονομικός Έφορος Καρπενησίου κ. **Γεώργιος Πάζιος**, πολλοί Δημοτικοί Σύμβουλοι και αρκετοί υποψήφιοι για το Περιφερειακό και το Δημοτικό Συμβούλιο. Το βράδυ η κατάμεστη πλατεία μας ήταν στις δόξες της. Το γλέντι άρχισε νωρίς και συνεχίστηκε αμείωτο μέχρι τα ξημερώματα της Κυριακής. Εδώ σημειώνονται ιδιαίτερα η συμμετοχή και το ξεφάντωμα της

πολυπληθούς νεολαίας μας. Την Κυριακή συνεχίστηκε το ξεφάντωμα, μετά την Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου από τον π. **Μαθαίο**.

Τέλος, σημειώνεται η παρουσία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία και πρόβαλαν τις εκδηλώσεις μας. Συγκεκριμένα κάλυψαν την εκδήλωσή μας από τον «ΑΧΕΛΩΟ Τ.Υ.» ο **Γιάννης Γιαννακόπουλος**, το «ΣΤΑΡ» Λαμίας, τα «ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ ΝΕΑ» (κάλυψε την εκδήλωση ο ίδιος ο εκδότης κ. **Ηλίας Τσιώνης** με πλούσιο ρεπορτάζ στο σαλόνι της εφημερίδας) κ.ά. Αξίζει να σημειωθεί ότι και το ΜΕΓΑ στην πρωινή εκπομπή της Πέμπτης, 22-10-2010, οι έγκριτοι δημοσιογράφοι **Δ. Καμπουράκης** και **Γ. Οικονομέας** διαφήμισαν με τον τρόπο τους τη γιορτή μας, αλλά και γενικότερα την περιοχή μας. Μίλησαν για την εκδήλωση ο Αντιδήμαρχος κ. **Νίκος Παπαδημητρίου**, ο **Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος** εκ μέρους της Οργανωτικής Επιτροπής και ο **Νώντας Φαρμάκης** για τον τρόπο απόσταξης του τσίπουρου.

Αθανάσιος Κ. Νταλιάνης
Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος

ΠΛΟΥΣΙΑ ΤΑ ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ 2010

Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι εφέτος τα εδέσματα που προσφέρθηκαν κατά τη διάρκεια της γιορτής μας ήταν και πλούσια και εκλεκτά. Αξίζει να καταγραφούν οι προσφορές αυτές, που ήταν «από καρδιάς» και βοήθησαν σημαντικά στην επιτυχία της όλης εκδήλωσης. Έτσι οι προσφέροντες είναι οι παρακάτω (κατά σειρά παράδοσης των δώρων τους)

Παπαγεωργίου Πάνος2 κιλά παστές σαρδέλες
Καρέτσος Σπύρος – Σκούρας Π. (Νεοχώρι) Μεξινάρι παστό
Καραδήμας Αθανάσιος και Μαρία 7 κιλά λουκάνικα
Τσίρκας Γεώργιος Κ.20 κιλά σαρδέλες νωπές
Παναγοδήμου Ευαγγελία5 κιλά λουκάνικα
Γιάτσης Ανδρέας10 κιλά κάστανα
.....και το ψήσιμο του λουκανίκου	
Μαρία και Σωτήρης Σώκος65 κιλά μέλι και 10 κ. καρύδια
Παπαδημητρίου – Βουλδή ΣπυρισούλαΤυροπιτάκια
Φαρμάκη Ιωάννα και ΜαρίαΜηλοπιτάκια, πιπεριές
Βαμβάτσικος Χρήστος20 κιλά κάστανα
Μπρεκουλάκη – Βαμβατσίκου	
ΕιρήνηΤυροπιτάκια, λουκανικοπιτάκια
Σιακαβέλλα Βιβή Ραβανί
Παπαδοπούλου Παναγιώτα & ΑγγελικήΤυρόπιτα, τυροπιτάκια,
.....γλυκό «σφηκοφωλιά»
Δημητρογιάννη ΈφηΤυροπιτάκια
Ζούκας ΑνδρέαςΚεφτεδάκια
Νταλιάνη Μαρία του ΗλίαΜακαρονόπιτα, Σπανακόπιτα,
.....Χαλβάς
Σιακαβέλλα ΕιρήνηΡαβανί
Αγγελή ΠαναγούλαΜακαρονόπιτα, χορτόπιτα,
.....Χέλια φούρνου
Σιακαβέλλα ΓιαννούλαΚολοκυθόπιτα, ραβανί
Παπαδημητρίου Μαρία Ν.Μπακλαβαδάκια, ραβανί
Γρίβα Μαρία Γ. Τυρόπιτα
Μακρυγιάννη Ευθυμία Λ. Χαλβάς
Σιακαβέλλα Στέλλα Χορτόπιτα, τυρόπιτα, πίτσα, πάστα φλώρα
Τσιάμη Παναγιώτα Θ. Ζυμαρόπιτα, σουβλάκια
Φαρμάκη Ιωάννα Κολοκυθόπιτα, πίτσα, σουτζουκάκια
Αναγνωστόπουλος Αθανάσιος Κοκορέτσι
Παπαδημητρίου Νίκος του Ι.8.000€
Τσιλικας Κώστας120 κιλά σταφύλια
Τους ευχαριστούμε και ευχόμαστε και του Χρόνου!	

Α.Κ.Ν. – Κ.Α.Π.

Θείες Λειτουργίες στον Άγιο Αθανάσιο

Ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Μητροπόλεώς μας πρωτοπρεσβύτερος π. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΙΑΠΗΣ** δεν μας ξεχνάει. Έτσι, κατά το τελευταίο δεκαήμερο του Οκτωβρίου ο Άγιος Αθανάσιος «άνοιξε» τις πύλες του για Θεία Λειτουργία τρεις φορές: την Κυριακή, 24 Οκτωβρίου, οπότε και εκκλησιάστηκαν αρκετοί συγχωριανοί μας που βρέθηκαν στο χωριό με την ευκαιρία της γιορτής του τσίπουρου, στις 26 Οκτωβρίου, ημέρα εορτής του Αγίου Δημητρίου και την Κυριακή, 31 Οκτωβρίου 2010. Τη Θεία Λειτουργία τέλεσε ο π. **Μαθαίος** με ιδιαίτερα κατανοητικό τρόπο. Σημειώνουμε πως το πολυπληθές εκκλησίασμα στις 24-10-2010 αποζημιώθηκε πλήρως από τις μελωδίες τόσο του ιερέα π. **Μαθαίου** όσο και των ιεροψαλτών **Τάκη Σύρρου** και των συνεργατών του από το Μεσολόγγι, του **Γιώργου Βουλδή** και του **Νώντα Φαρμάκη**.

Έτοιμη η Τσαπραζλόβουση

Μια παλαιά βρύση μέσα στο χωριό μας αποκαταστάθηκε πλήρως. Έγινε καινούρια με πρωτοβουλία του Δήμου μας, λίγο παραπάνω από την προϋπάρχουσα (η οποία είχε εξαφανιστεί). Είναι λιθοκτιστή και αποτελεί ένα πραγματικό κόσμημα για ολόκληρη τη γειτονιά. Μακάρι να είχαν την ίδια τύχη οι βρύσες που υπήρχαν σε όλες τις γειτονιές του χωριού μας. Είχε η καθεμία τους και την ιστορία τους. Πολλά άκουσαν, πολλά είδαν....

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

— Η **Αλεξάνδρα Μπαρτσώκα** του **Σπύρου** και της **Σπυριδούλας**, το γένος **Γεωργίου Αναγνωστόπουλου** παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της **Κωνσταντίνο Πασχάλη** στις 2 Οκτωβρίου 2010 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Λαμίας. Παρόντες ήταν πολλοί συγχωριανοί μας και πλήθος φίλων των νεονύμφων.

Ακολούθησε τρικούβερτο γλέντι μέχρι πρωίας στο Κέντρο «Τεμπέλης» του Γοργοποτάμου.

Να ζήσουν ευτυχισμένα και ευλογημένα!

ΘΑΝΑΤΟΣ

— Πέθανε στο Καρπενήσι στις 27-10-2010 και αναπαύεται στο Κοιμητήριο του χωριού μας από τις 28-10-2010 η **Βασιλική Δ. Σταμάτη**. Το 40ήμερο μνημόσυνο θα γίνει στις 5 Δεκεμβρίου 2010 στη Δομνίστα.

Ας είναι αιώνια η μνήμη της!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Τελέστηκε στις 24 Οκτωβρίου 2010 στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Δομνίστας το μνημόσυνο για τα 3 χρόνια της αείμνηστης **Όλγας Ι. Συροθανάση**.

Ας είναι αιώνια η μνήμη της!

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

— Πέθανε στο Καρπενήσι στα τέλη Ιουλίου 2010, πλήρης ημερών, ο συνεργάτης των ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ αγαπητός σε όλους μας αείμνηστος **Δημοσθένης Τσακνιάς**.

— Στην Αγία Τριάδα Ευρυτανίας αναπαύεται από τις 14 Ιουλίου 2010 η αείμνηστη **Έφη σύζυγος Δημ. Σακκά**, το γένος Ιωάννη Αντωνοπούλου, από το Καρπενήσι.

— Στα αγαπημένα Άγραφα αναπαύεται από τον περασμένο Αύγουστο ο **Κωστής Ανδρώνης**, πρόεδρος του χωριού για πολλά χρόνια, μέλος της Πανευρυτανικής Ένωσης, πλήρης ημερών κι αυτός.

— Πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στο Κοιμητήριο του Μεσοχωρίου Κλειτσού ο Δάσκαλος και Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης αείμνηστος **Ηλίας Σαμαράς**.

Ας είναι αιώνια η μνήμη τους!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας και η Οργανωτική Επιτροπή της Γιορτής Τσίπουρου ευχαριστούν θερμότατα όλους όσους βοήθησαν για την πρωτοφανή επιτυχία της εφετινής Γιορτής μας.

Ιδιαίτερα εκφράζονται ευχαριστίες στους:

α.- **Γιάννη Μήτσο**, ιατρό, για τη γενναία δωρεά του στο σύλλογο ενός μεγάλου και σύγχρονου καζανιού απόσταξης τσίπουρου αξίας 2.600,00 ΕΥΡΩ. Για το λόγο αυτό θεωρείται **ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΩΡΗΤΗΣ** του Συλλόγου μας. Εδώ να σημειώσουμε ότι στον κ. **Γιάννη Μήτσο** ανήκει και η ιδέα της διοργάνωσης και καθιέρωσης της Γιορτής Τσίπουρου στο χωριό μας.

β.- **Γεώργιο Αγγελή**, έμπορο φρούτων, για την προσφορά 1.000 κιλών σταφυλιών, αξίας, τουλάχιστον 600,00 ΕΥΡΩ. Η πράξη αυτή του κ. **Γεωργίου Αγγελή** είναι επαναλαμβανόμενη και γι' αυτό ιδιαίτερα επαινετή.

γ.- **Νώντα Φαρμάκη**, που ήταν ο κύριος συντονιστής της παραγωγής του τσίπουρου και επί τετραήμερο πρόσφερε τις ανεκτίμητες γνώσεις

και υπηρεσίες του.

δ.- **Αικατερίνη Βαμβατσίκου**, για την παραχώρηση για μια ακόμα χρονιά του ιστορικού και παραδοσιακού καζανιού, το οποίο λειτουργεί νόμιμα από το 1924!

ε.- **Ελένη Καραδήμα**, για τη συνεχή παρουσία της στο ειδικό «κίοσκι» διάθεσης των αναμνηστικών μπουκαλιών τσίπουρου και των, επίσης, αναμνηστικών μπρελόκ.

στ.- **Τάσο Τσαπραζλή**, για τη συνεχή παρουσία του στην ψησταριά του κάστανου, της σαρδέλας κ.λπ. και όχι μόνο.

ζ.- **Γιάννη Κ. Παπαδόπουλο**, για τη δωρεάν μεταφορά των τεντών από και προς τη Λαμία.

η. Τους αδελφούς **Ζαχαρία** και **Κων/νο Δημ. Γιολδάση** για τη δωρεά ενός ξύλινου κίοσκι.

ΟΛΟΥΣ εκείνους που αναφέρονται στο εκτενές ρεπορτάζ, καθώς και όλους τους συγχωριανούς μας, που κατέφθασαν ομαδικά από Αιτωλοκαρνανία, Φθιώτιδα, Αθήνα κ.α. και, φυσικά τους φίλους και επισκέπτες του χωριού μας.